

brání povolán soud exekuční podle zásad §§ 283 až 287 ex. ř. (srov. sb. n. s. 6141).

Pro neúplnost řízení byly zrušeny podle § 510—1 c. ř. s. oba rozsudky nižších stolic.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 14. října 1932,
Rv II 142/31. J. Valeček.

Tisková novela: Organizace politické strany, nařídívší uveřejnění zprávy (vydání letáku), je též nakladatelem (vydavatelem); ani ji, ani zprostředkovatele mezi ní a tiskárnou nelze pokládati za »původce« po rozumu § 1, odst. 3., čís. 3 tisk. nov.; ten je tu neznám; proto není stíhání zprostředkovatele vyloučeno po rozumu §§ 1 a 24 tisk. nov., znal-li obsah zprávy, než ji tiskárně doručil, a věděl-li, že má býti tiskem uveřejněna (§§ 7, 10, 239 trest. zákona).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jako kmetského soudu v H. K. ze dne 13. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přčinem proti bezpečnosti cti tiskem podle § 488 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v celém obsahu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se číselně důvodů zmatečnosti čís. 3, 4, 5, 9a), 10 § 281 tr. ř. Rozsudek zjišťuje po stránce objektivní na základě obsahu letáku, že v letáku tvrzeno: a) že zástupce soc. demokratů, ředitel konsumu, hájí pekaře proti dělníkům; b) že v okamžiku, když všichni čekali jen na konečné prohlášení pekařů, zástupce soc. demokratů, ředitel konsumu ve V. P., soudruh P., ujal se pekařů proti dělníkům; c) že již téměř sjednaná dohoda o snížení cen chleba a pečiva se rozbila; d) že však národní socialisté nepovažují boj za snížení cen za skončený, i když byl soc. demokraty zrazen. S hlediska zmatku podle § 281 čís. 9a) tr. ř. namítá zmateční stížnost, že stíhání obžalovaného je v souzeném případě podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. vyloučeno. Nelze sice přisvědčiti právnímu názoru rozsudku, že obžalovaný byl původcem po rozumu § 1, odst. 3, čís. 3 zákona, ano ze skutkových zjištění rozsudku, o něž se řečený právní závěr rozsudku zřejmě opírá, vyplývá, že uveřejnění zprávy, tu v úvahu přicházející, v neperiodickém tiskopise bylo nařízeno místní organizací čs. národních socialistů v N., nikoli tedy obžalovaným, který, jakž plyne z oněch skutkových zjištění, vystupoval jen jako zprostředkovatel mezi řečenou organizací jako právnickou osobou a tiskárnou nebo jako posel organizace. Přes to není však stíhání obžalovaného podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, č. 124

sb. z. a n., v souzeném případě vyloučeno, a to proto, že nebyl znám původce, který mohl býti ihned stíhán a postaven před tuzemský soud. Stížnost jest ovšem názoru, že za původce podle § 1, odst. 3, cit. zákona jest považovati onu místní organizaci čsl. národních socialistů, pokud se týče orgán této organizace za její jednání zodpovědný. Než s tímto názorem nelze souhlasiti, neboť, bylo-li uveřejnění zprávy onou organizací zařízeno, byla tato organizace též nakladatelem (vydavatelem) letáku, takže ji nelze považovati za původce po rozumu § 1, odst. 3, čís. 3 citovaného zákona (§§ 1 a 24 tohoto zákona). Nebyl-li takto v souzeném případě znám původce, který mohl býti ihned stíhán a postaven před tuzemský soud, nebylo závary proti stíhání obžalovaného, jestliže obsah zprávy, již k žádosti řečené organizace tiskárně doručil, již před tím, než ji tiskárně doručil, znal a věděl, že zpráva ta má býti tiskem uveřejněna. (§§ 7, 10 a 239 tr. z.). Pokud zmateční stížnost po stránce věcné uplatňuje, že dání do tisku není ještě rozšiřováním, poukazuje se k tomu, že rozsudek sám nepokládá obžalovaného za rozšiřovatele letáku, o nějž tu jde. Při tom se poznamenává, že v jednání obžalovaného by nemohl býti spatřován přestupek podle § 6 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., kdyby nebylo lze dokázati, že obžalovaný obsah oné zprávy před tím, než ji odevzdal tiskárně, znal, neboť obžalovaný nepřichází podle skutkových zjištění rozsudkových v úvahu jako nakladatel nebo vydavatel závadného letáku.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 12. května 1932, Zm I 626/31.) Dr. B.

Tiskový zákon: Výhody druhého odstavce § 9 tisk. zák. používají jen tiskopisy, sloužící pouze potřebám tamže uvedeným, a to bez ohledu na to, zakládá-li jich obsah skutkovou podstatu trestného činu (zda tiskopis byl nebo mohl býti zabaven). — Potřebám společenského života neslouží a nad to účel potřeby takové přesahují s hlediska vojenské kázně nikoliv bezzávadné tiskopisy, sdělující ve formě úmrtního oznámení, že se vojenská služba vojínova schyluje ke konci.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v O. ze dne 5. června 1931 ve výroku, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přestupky podle §§ 9 a 17 tisk. zák., spáchané tím, že v září 1930 neuvedl na neperiodických tiskopisech »Poslední stovka« a »Utolsó száz kisnap« místo tisku, tiskaře a nakladatele, a že tyto tiskopisy nepředložil úřadům bezpečnostním